

TILSVAR – SÆRSKILT ANKE OVER SAKSKOSTNADER

Høyesteretts ankeutvalgs sak 26-063330SIV-HRET

Tvisteloven § 20-9 tredje ledd – stilet til Høyesterett (ankeutvalget)

Til Høyesterett ankeutvalg

Høyesteretts plass 1. Oslo
Email : post@hoyesterett.no

Saksøker

Giske Marina v/Jarle Johansen

Saksøkte

Giske kommune
v/ Ordfører Kenneth Langvatn
Valderhaug 4. 6050 Valderøya
Tlf.: 70 18 80 00
Email: post@giske.kommune.no

Prosessfullmektig for Saksøkte: Advokat Gunnar Espeland

Advokatfirmaet Simonsen Vogt Wiig AS
Lars Hertevigs gate 5, 4005 Stavanger
Epost: ges@svw.no
Tel: 934 90 879

Ankeerklæring fra kommunen 28.04.2026 – særskilt anke over sakskostnader (slutning pkt. 2 og 3)

Giske kommunes anke over sakskostnader (Frostating kjennelse 19.03.2026)

Dato 29.04.2026

Jeg viser til rettsbetjentens oversendelse "til orientering" av kommunens ankeerklæring i sak 26-063330SIV-HRET. Det er ikke oppgitt frist for tilsvarende. Tilsvarende inngis derfor snarest for å sikre kontradiksjon før ankeutvalgets behandling.

Klassifisering: Kommunens innsendelse av 28.04.2026 er fremsatt som ankeerklæring (rettsmiddel), ikke som anketilsvarende. En anke uttas ved ankeerklæring og må oppfylle ankefristen, jf. tvisteloven § 29-5 og § 29-9, og er ikke en avledet anke må inngis innen fristen for anketilsvarende, jfr. (§ 29-7(2)). Den kan derfor ikke behandles som et "tilsvarende" i min anke for å omgå fristreglene. (Høyesterett bes legge til grunn innleveringstidspunktet i Aktørportalen ved fristvurderingen.). Dette beviser motpartens prosessdrivende atferd og juridiske aktivitet. Slik har de holdt på i 1,5 år.

Ramme for min videre anke (avgrensning): Min videre anke er avgrenset til tvisteloven § 30-6 bokstav b og c og gjelder (i) om Frostating kunne avvise etter tvl. § 1-3 på det premissgrunnlaget og prosessløpet som ble lagt til grunn (herunder reell kontradiksjon), og (ii) om dette innebærer saksbehandlingsfeil og/eller feil generell rettsforståelse av skrevne rettsregler. Påstanden er opphevelse og hjemvisning.

Anken til Giske Marina gjelder ikke en selvstendig realitetsprøving av ny sakskostnadsfastsettelse, utover de kostnadsvirkninger som følger av opphevelse/hjemvisning. Saksøker skal si ja eller nei om tvl. § 1-3 er riktig av Frostating. I stedet for får vi dette. Igjen. Stadige prosessdrivende vidløftiggjøringer. Om Saksøker skulle ville omgjøre sin selvstendige anke til tilsvar, gjelder dette ;

Ramme for min videre anke (avgrensning): Min videre anke er avgrenset til tvisteloven § 30-6 bokstav b og c og gjelder (i) om Frostating kunne avvise etter tvl. § 1-3 på det premissgrunnlaget og prosessløpet som ble lagt til grunn (herunder reell kontradiksjon), og (ii) om dette innebærer saksbehandlingsfeil og/eller feil generell rettsforståelse av skrevne rettsregler. Påstanden er opphevelse og hjemvisning. Anken gjelder ikke en selvstendig realitetsprøving av ny sakskostnadsfastsettelse, utover de kostnadsvirkninger som følger av opphevelse/hjemvisning. Kommunens innsendelse er uttrykkelig fremsatt som en «særskilt anke over sakskostnadsavgjørelsen», jf. tvisteloven § 20-9 tredje ledd. En slik anke behandles etter reglene for anke over kjennelse. At motparten kaller dette "særskilt anke" endrer ikke fristreglene: det er fortsatt en anke, og må være rettidig.

Min stevning ble innlevert 04.04.2024. Så slik har motparten holdt på 2 år nå, uten at jeg har fått min materielle sak saksbehandlet, vi har i tre instanser behandlet avvisning (som i to instanser er beviselig feil) som etter loven skal avgjøres «så snart som mulig». Så mye for "right to remedy". Er dette slik HR vil ha dette?

Høyesterett bør vurdere om jeg har rett til remedy etter HR HR-2022-401-A,

(sak nr. 21-113455SIV-HRET), for min materielle sak.

Anken til kommunen skal avvises, utenfor fristen Dokumentet av 28.04.2026 er fremsatt som anke (rettsmiddel) og må behandles etter ankereglene. Det kan ikke omklassifiseres til et prosesskrift i motpartens favør for å omgå ankefristen. Kommunens innsendelse av 28.04.2026 er betegnet og fremsatt som anke over sakskostnader. Selv om den er journalført under samme saksnummer som min videre anke, må den behandles som et selvstendig rettsmiddel etter ankereglene. Den kan ikke omklassifiseres til et prosesskrift for å omgå ankefristen. Vi har sett for mange omklassifiseringer til deres favør allerede.

Kjennelsen ble forkynt 24.03.2026, jf. Dok 40 (E-postforkynning, Vedlegg 1) hvor det uttrykkelig fremgår at kjennelsen "regnes som forkynt ... 24.03.2026" og at forkynningsdatoen er utgangspunkt for fristberegning. Kommunens anke er i telefonsamtale med Høyesterett i dag 29.04 opplyst å være registrert som inngitt 28.04.2026 i Aktørportalen, syv sider, ingen andre dokumenter, og er dermed inngitt etter ankefristen. Kommunens anke begjæres derfor avvist som for sent inngitt.

Tilsvar inngis herved i HR-sak 26-063330SIV-HRET, om HR behandler anken. Det vises for øvrig til Giske Marina ankeerklæring 26.03.2026 og supplerende merknader 22.04.2026, samt Giske kommunes ankeerklæring 28.04.2026 som gjøres til del av den **nye saken** kommunen reiser (ennå en).

Samordning: Giske Marina har også inngitt videre anke over samme kjennelse (opphevelse/hjemvisning) for sak 25-192526ASD-FROS oversendt 16.04.26 fra Frostating. Ankeutvalget bes vurdere samordnet behandling eller å behandle kostnadsanken i lys av utfallet i hovedanken.

1. Påstand

- 1) Anken avvises som for sent inngitt (tvl. § 29-5 jf. § 29-12).
- 2) Subsidiært nektes anken fremmet (tvl. § 30-5).
- 3) Atter subsidiært forkastes anken.
- 4) Dersom saken kommer til behandling. Giske kommunes sakskostnadskrav for tingrett og lagmannsrett settes til kr 0 (bortfaller). Subsidiært: Hver part bærer sine egne sakskostnader for tingrett og lagmannsrett.
- 5) Betinget: Dersom Høyesterett i ankende parts hovedanke kommer til at avvisningen skal oppheves/hjemvises slik at saken skal realitetsbehandles, begjæres at sakskostnadsavgjørelsen i kjennelsen settes til side, og at spørsmålet om sakskostnader for tingrett og lagmannsrett utstår og avgjøres på nytt etter realitetsbehandlingen. Dette fordi kostnadene i det vesentlige er påløpt som følge av avvisningssporet.

Dette begjæres fordi de påløpte kostnadene i det vesentlige knytter seg til prosessuelle avvisningsspor og ikke kan anses "nødvendige kostnader" etter tvl. § 20-5, og fordi det fremstår urimelig at en privat part belastes for et kostnadsdrivende terskel-/avskjæringsforløp, også jfr lovens premiss, Tvl. § 20-2 tredje ledd bokstav c, domstolens plikt å beskytte den svake part, jfr. Tvl. 20-5.

Til 1) **Formell innsigelse – oversittet ankefrist** (tv. § 29-5, jf. § 29-9 og § 29-12)

Kjennelsen er forkynt 24.03.2026, jf. E-postforkynning (Dok 40) Vedlegg 1, hvor det uttrykkelig fremgår at kjennelsen "*regnes som forkynt ... 24.03.2026*", og at forkynningsdatoen er utgangspunkt for fristberegning. Ankefristen er én måned, jf. tvisteloven § 29-5 (1).

Den ankeerklæringen som er oversendt til orientering er datert 28.04.2026, bekreftet innlevert 28.04.26 ved telecom med Høyesterett idag 29.04. Anken er derfor inngitt etter fristens utløp. Jeg ber ankeutvalget innhente/legge til grunn domstolens elektroniske innleveringslogg (timestamp) for faktisk inngivelse og avvise anken som for sent inngitt, jf. tvisteloven § 29-12 (1) nr. 1. [Domstolveileder](#) : "*Unnlatt prosesshandling kan innebære en forsømmelse med betydning for tilkjennelse av sakskostnader. Se tvisteloven kapittel 16 III og § 20-4 bokstav c*".

Hovedregelen (tv. § 16-14): Hvis frist er oversittet, skal en normalt samtidig foreta den prosesshandlingen en har forsømt – altså: hvis det er for sen anke, skal det leveres anke + oppfriskningsbegjæring samtidig. HR-2018-327-U avsnitt 22 med videre henvisning. I samme avgjørelse er det i avsnitt 23 fremholdt at «*ankefristen bør håndheves konsekvent, og at det ikke skal være kurant å oppnå oppfriskning selv om fristoversittelsen ikke er langvarig*».

Frostatings lagmannsrett 02.06.2014 (13-182902ASD-FROS) bruker § 16-14 som grunnlag for at man må gjøre den forsømte handlingen (her: betale gebyr) når man ber om oppfriskning – ellers står begjæringen svakt. Tvisteloven § 16-14 (1) sier uttrykkelig at: "*Samtidig må den forsømte prosesshandlingen foretas hvis dette er mulig.*" (forarbeidene presiserer det samme: den forsømte prosesshandlingen skal om mulig foretas samtidig med begjæringen). <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/otprp-nr-51-2004-2005-/id397198/>

2. Innledning og avgrensning

Kommunen har inngitt særskilt anke over sakskostnadsavgjørelsen i Frostating lagmannsretts kjennelse 19.03.2026 (slutning pkt. 2 og 3), jf. tvisteloven § 20-9 tredje ledd. Anken gjelder således ikke realiteten i avvisningsspørsmålet, men kommunens krav om høyere sakskostnadsdekning.

Giske Marina gjør gjeldende at den selvstendige anken til Saksøkte i realiteten er en uenighet i lagmannsrettens konkrete nødvendighets- og rimelighetsvurdering etter tvisteloven § 20-5, og at vilkårene for fremme etter tvisteloven § 30-5 ikke er oppfylt. Det anodes om at Høyesterett bør sette en klar grense for hvor mye sympati med det offentlige domstolene kan ha, jfr. motpartens eget ansvar for kostnadene;

Prosesshistorikk – skifte av avvisningsspor og premisser (tre omdisponeringer). Prosesshistorikk og prosessuelle belastninger

1. **Tingretten (avvisningsspor):** Saken ble i tingretten behandlet etter et avvisningsspor som i praksis forskjøv sakstemaet fra kommunens matrikelretting i 2017 og de løpende rettsvirkningene, til et «§ 1-5/vedtaksspor» (rett saksøkt/forvaltningsvedtak). Ankede part bestrider og sakens dokumenter bekrefter at alle parter var enig om hva som var riktig premiss for tvisten.
2. **Motpartens prosessføring i lagmannsretten (flere parallelle terskelspor):** Under ankebehandlingen bygget motparten opp flere alternative avskjærings-/sperregrunnlag og rammet inn saken slik at den fremstod som et krav «ikke tidligere fremmet» eller «ikke domsegnet», bl.a. gjennom subsidiære anførsler om avvisning etter tvl. § 1-3 og øvrige terskelspor.
3. **Frostating (skifte fra § 1-5 til § 1-3):** I stedet for å prøve det som var anket (om tingrettens § 1-5-spor og premiss var riktig), avsa lagmannsretten kjennelse om avvisning på et nytt avskjæringsgrunnlag etter tvl. § 1-3. Dette skjedde etter varsel (Doc 34) med svært kort frist for merknader, og avgjørelsen ble truffet uten at ankede part fikk reell anledning til kontradiksjon til det nye, avgjørende avvisningssporet.
4. **Oppfriskning (forsøkt reparert, ikke behandlet som eget spor):** Etter at kjennelsen var avsagt, begjærte ankede part oppfriskning 26.03.2026 for å få vurdert saken etter reell kontradiksjon. Begjæringen førte ikke til gjenåpning eller realitetsbehandling av oppfriskningsspørsmålet som et selvstendig spor; lagmannsretten la i stedet til grunn at rettsmiddelet var videre anke til Høyesterett. Domstolen kan begrense økonomien i sakene, ved å avklare ved kontradiksjon på langt tidligere tidspunkt.
5. **Kommunens særskilte kostnadsanke – frist:** Den sakskostnadsanken som er oversendt fra kommunen er datert 28.04.2026. På bakgrunn av forkynnelse 24.03.2026 er anken inngitt etter fristen. Ankeutvalget bes avvise anken siden den er levert etter ankefristen.
6. **Proporsjonalitet/«snarest»-kravet ved avvisning:** Saken har påført svært høye kostnader til tross for at den endte med avvisning. Ankede part ber Høyesterett tydeliggjøre rammen for hva «snarest/ så tidlig som mulig» kan bety i praksis når retten introduserer et nytt, avgjørende avvisningsgrunnlag: Avvisningsavgjørelser kan treffes tidlig, men må forutsette reell kontradiksjon og en frist som faktisk gir parten praktisk mulighet til å uttale seg til det avgjørende grunnlaget.

Jeg ber Høyesterett ikke belønne alle disse vidløftiggjøringer, til noens inntekts berikelse, men tverimot straffe dem med fullt bortfall, som Domstolveilederen for sivilprosess sier skal gjøres, spesielt 5.2 og 7.

<https://www.domstol.no/en/domstoladministrasjonen/publikasjoner/Veiledere-og-rapporter/>

Det er påløpt om lag kr 500 000 i samlede kostnader, samtidig som det materielle kjernepunktet som ble reist ikke er blitt realitetsbehandlet. Alle parter har visst fra begynnelsen hva saken gjelder, se Vedlegg 3. Ankende part gjør gjeldende at avvisningene er foretatt mot bedre vitende, idet sakstema og dokumentasjonen fremgår klart av Vedlegg 3. Alle parter og retten har fra starten behandlet sakens tema som kommunens matrikkelretting 21.02.2017 og de løpende virkningene av denne; dette dokumenteres samlet i Vedlegg 3.

Motparten og underinstansene domstoler selv er ansvarlig for kostnadene, kjøre saken min på aveier, ikke jeg.

Alle avvisningene er gjort mot bedre vitende. Se vedlegg 2. Advokaten kjører på, godt for forretningene dette, endrer stadig innfallsvinkler og får omdefinere, omdisponere saken fortløpende, helt andre forhold enn den opprinnelige saken vår dreier seg om. De høye kostnadene må i det vesentlige tilskrives motpartens prosessvalg (flere parallelle avvisnings-/terskelspor og omfattende prosessmateriale) samt saksforløpets spor- og premissskifter, og kan derfor ikke uten videre belastes ankemotparten som "nødvendige kostnader" etter tvl. § 20-5. Nær som alle kostnadene er relatert til feil avvisning.

Vi ber om at Høyesterett setter en grense hva «så tidig» som mulig avvisnings avgjørelse er, hvordan domstolen har plikt å saksbehandle den saken vi reiste, nå har de behandlet 3-4 andre saker, og vi har ikke fått behandlet den saken vi reiste, om dette er ok «right to remedy» etter EMK, og hvor mye medhold domstolen kan gi det offentlige, uten å komme på kant med beskyttelsesbehovet til private (sitt egentlige mandat). I offentlig omtale av NAV-saken er det pekt på en risiko for at domstoler i praksis kan komme til å legge for stor vekt på offentlige myndigheters premisser.

Det er gjengitt at en representant for dommerstanden Ina Strømstad uttalte at «... når offentlig myndighet hevder at [regelverket] er i samsvar ... så er det det». Uansett hvordan dette vurderes historisk, viser NAV-saken behovet for at domstolene i sivile saker ikke opererer med noen faktisk "tillitspresumsjon" til det offentlige, men foretar en selvstendig og etterprøvbart prøving av premisser og dokumentasjon, med reell kontradiksjon og partslikhet (EMK art. 6), og med et effektivt rettsmiddel ved påståtte inngrep (EMK art. 13). Kroner 500.000 og den materielle saken som var reist er fremdeles ikke behandlet eller avgjort (?). De høye kostnader er i sin helhet motparten og domstolen selv ansvarlig for.

3. Prosessuelt: Kommunens kostnadsanke er avledet av en kjennelse som allerede er påanket

Giske Marina har allerede inngitt videre anke over lagmannsrettens kjennelse 19.03.2026 (forkynt 24.03.2026) med påstand om opphevelse og hjemvisning, avgrenset til tvisteloven § 30-6 bokstav b og c (saksbehandling og generell rettsforståelse), inkludert EMK P1-1 og EMK art. 13. Videre er det inngitt et supplerende prosesskriv/merknader datert 22.04.2026 om de prosessuelle forholdene i saken. Vi viser til de dokumenter som HR allerede har.

Anken gjelder avvisningskjennelsen med påstand om opphevelse og hjemvisning. Sakskostnader for lagmannsretten må i så fall settes til side som følge av opphevelsen. Kommunens særskilte sakskostnadsanke forutsetter i realiteten at kjennelsen opprettholdes. Dersom Giske Marina får medhold i opphevelse/hjemvisning, vil sakskostnadsspørsmålet normalt måtte vurderes på nytt. Giske Marina ber derfor ankeutvalget vurdere felles behandling, eventuelt å utsette behandlingen av kommunens kostnadsanke i påvente av avgjørelse i hovedanken.

4. Anken bør nektes fremmet (tvl. § 30-5)

Kommunen forsøker å løfte saken til et prinsipielt nivå ved å knytte nødvendighetsvurderingen etter § 20-5 til generelle betraktninger om selvprosederende parter, omfang og mulig bruk av generative AI-verktøy. Spørsmålet i denne saken er imidlertid faktum- og skjønnsnært: om den konkrete tidsbruken og de konkrete kostnadspostene var «nødvendige kostnader» for sakens behandling i lagmannsretten.

Det foreligger etter Giske Marinas syn ikke et reelt rettsavklaringsbehov som tilsier fremme. Kommunens anke innebærer i realiteten en anmodning om ny totalvurdering av lagmannsrettens konkrete skjønn, noe som ikke er et typisk prejudikatsbehov.

5. Subsidiært: Lagmannsrettens rettsanvendelse etter tvl. § 20-5 er riktig

5.1 Nødvendighetsvilkåret er objektivt og innebærer krav til effektivitet og avgrensning

Tvisteloven § 20-5 krever at det bare tilkjennes dekning for «nødvendige kostnader». Dette innebærer et objektivt krav til effektiv og konsentrert prosessføring. Når motparten leverer et omfattende og delvis lite konsentrert prosessmateriale, følger det ikke automatisk at all tid brukt på å gjennomgå alt blir «nødvendig»; prosessen må avgrenses til det som faktisk er relevant for de spørsmål retten skal avgjøre.

Kommunens anke bygger i stor grad på at det «måtte» brukes mye tid fordi materialet var omfattende. Dette er for absolutt. § 20-5 gir ikke rett til full dekning for enhver tidsbruk dersom tidsbruken også skyldes manglende avgrensning, prioritering og prosessøkonomi.

5.2 Kommunen har selv bidratt vesentlig til dokumentomfang og side-tema

Kommunen anfører at sakens omfang i hovedsak skyldes ankemotpartens dokumentmengde. Dette er et ufullstendig bilde. Kommunens prosessfullmektig har selv inngitt omfattende bilag som ikke er prosesskriv i saken, men korrespondanse rettet til advokatfirmaets interne compliance/ledelse. I prosesskriv datert 14.01.2026 (mottatt av ankemotparten fra retten 15.01.2026) opplyses det uttrykkelig at det er sendt «16 henvendelser på til sammen 443 sider» til SVW Managing Partner og dette fremlegges for å «illustreere omfang». Prosesskrivet trekker også inn generelle anførsler om AI som moment i kostnadsargumentasjonen. Disse var ikke sendt til kommunens advokat, og således saken irrelevant, likevel brukes det i saken. Vidløftiggjøring.

Når kommunen selv fyller saken med hundrevis av sider utenforliggende materiale og generelle AI-resonnementer, kan kommunen ikke samtidig påberope «omfanget» som begrunnelse for at all tidsbruk skal anses nødvendig. Dette underbygger lagmannsrettens vektlegging av effektivitet og avgrensning.

Kommunens anke bygger på at "prosessbildet" gjorde høy tidsbruk nødvendig. Ved vurderingen etter tvl. § 20-5 må det da også tas i betraktning at en betydelig del av prosessføringen – allerede i tingretten – var utløst av kommunens egne, gjentatte avvisnings- og terskelanførsler (flere alternative spor). Ankemotparten måtte i praksis bruke hoveddelen av sine prosesskriv på å besvare disse avvisningssporene (omtrent 11 av 15 prosesskriv med vedlegg; oversikt vedlagt Vedlegg 2). Dette underbygger at kommunen ikke kan forklare omfang og merarbeid som et ensidig motpartsproblem, og at "nødvendige kostnader" etter § 20-5 må vurderes i lys av kommunens egen kostnadsdrivende prosess strategi.

5.3 Flere parallelle prosessuelle sperregrunnlag er et prosessvalg kommunen bærer risikoen for

Kommunen har selv fremmet et bredt sett av alternative prosessuelle sperre- og avvisningsgrunnlag i lagmannsretten (bl.a. § 1-5, § 1-3, § 2-2 femte ledd, ankefrist/oppfriskning, § 29-13 mv.). 11 av 15 av våre prosesskrift gikk til å besvare alle kravene. Motparten vant ett av avvisnings kravene og tapte de fire andre. Et slikt «flerspors»-opplegg øker nødvendigvis antall prosessuelle temaer som må besvares. Dette er et prosessvalg som kommunen bærer risikoen for i § 20-5-vurderingen; det kan ikke brukes som argument for at enhver tidsbruk som følger av strategien automatisk blir «nødvendig».

5.4 Faktiske unøyaktigheter i kommunens anke understøtter at anken er skjønnsnær

Kommunens ankeerklæring opplyser at kjennelsen ble forkynt 19.03.2026. Forkynningsdatoen er 24.03.2026. Slike unøyaktigheter illustrerer at anken i betydelig grad er knyttet til sakens konkrete faktum og skjønnsmessige vurderinger, og at den ikke bør fremmes som en prinsipiell sak.

6. Sakskostnader for Høyesterett

Dersom kommunens anke ikke nektes fremmet og/eller ikke fører frem, bes kommunen dømt til å erstatte Giske Marina AS' nødvendige omkostninger for Høyesterett, etter rettens skjønn og innenfor gjeldende regler.

7. Vedlegg

IKKE VEDLAGT (uvesentlig) : Tungt dokument, kommunens prosesskriv datert 14.01.2026 (mottatt her 15.01.2026) med bilag vedlegges ikke, viser «16 henvendelser / 443 sider» til SVW Managing Partner anført av motpartens advokat Espeland til Frostating. Urelevant, ikke del av denne saken. Var varsling til compliance avdeling i firma han jobber i.

1. Vedlegg 1 Forkynningsskjema som viser forkynning 19.03.2026, Vedlegg 5 – E-postforkynning Dok 40 – forkynning 24.03.2026.pdf.
2. Vedlegg 2 Liste over Saksøkers prosesskrift for å tilbakevise ymse avvisningskrav fra Saksøkte.
3. Vedlegg 3 Avvisninger Mot Bedre Vitende

Giske den 29.04.2026

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jarle Johansen', with a long horizontal flourish extending to the right.

Jarle Johansen, Giske Marina